

færdes her i Salen og ude i Landet, er jo Storpølitik for dem noget af det afskyeligste og skrækkeligste, der er til, noget, som de slet ikke ville befatte sig med, noget, som egentlig er Hovedgrunden til, at de se skævt til Venstrereformpartiet. Det forekommer mig, at det er af Interesse ikke alene for os her, men ogsaa for det ærede Medlems Vælgere at faa at vide, at naar det ærede Medlem kommer til at forglemme sig og aabne sit Hjerte, ligger der meget mere Storpølitik hos ham og formodentlig hos hans Meningsfæller, end der ligger eller nogen Sinde har ligget hos det Parti, jeg hører til. At det ærede Medlem fandt, at jeg havde røgtet mit Ordførerskab her paa en uforsvarlig Maade, kom selvfølgelig ikke overraskende for mig. Det ærede Medlem klagede over, at jeg havde sat Ministeriet ud af Spillet. Men det forholder sig jo ikke rigtigt; de ærede Ministre sidde stadig midt i Spillet. Hvad jeg har udtalt, og hvad jeg mener ikke alene er berettiget at udtale, men ogsaa i en Forhandling som denne er ganske nødvendigt at udtale, naar man føler sig overbevist om Rigtigheden deraf, er det, at den Stilling, som det ærede Ministerium helt igennem har taget til Skattesagen, har været af en saadan Beskaffenhed, at man i en saa høj Grad som muligt maa ønske sig fri for dette Ministeriums Medvirkning i denne Sag. Det har jeg udtalt, og det staar jeg ved, og efter den Maade, hvorpaa det høje Landsting har trakteret det ærede Ministeriums Forslag, tror jeg ikke, at en saadan Udtalelse kan rumme nogen som helst Fare for, at man i det andet Ting ikke skulde ville forhandle med os med den samme velvillige Imødekommen, som den, vi agte at vise. Men naar det ærede Medlem fremkom med saadanne Udtalelser som disse, fremkom paa Forhaand med den Udtalelse, at hvis der nu ikke kommer noget ud af Sagen, er det Ordførers Skyld og altsaa indirekte det Partis Skyld, som har valgt ham til Ordfører, er dette jo netop i nøje Overensstemmelse med den Stilling, som det ærede Mindertal indtog i Fjor. Det var jo netop paa Forhaand til de andre Partier, til Landstinget, at give denne Anvisning: Det gør ikke noget, om ikke der

kommer noget ud af Sagen, thi vi skulde nok rejse Landet rundt og forklare Vælgernes, at det er ikke eders Skyld, men Reformpartiets Skyld. Saaledes var det i Fjor; og de Udtalelser, som ere fremkomne her i Aar, vise, at Stillingen vil være den samme i Aar. Naa, Vælgernes lode sig ikke narre i Fjor, og de ville heller ikke lade sig narre i Aar.

Det ærede Medlem mente, at jeg i Fjor havde stillet mig over for Toldsagen, som jeg gjorde, for at undgaa, at den kunde komme til at ligge til Afgørelse for Vælgernes paa Valgdagen. Det ærede Medlem har glemt, at jeg netop under Forhandlingerne om Toldsagen i Fjor rettede en indtrængende Opfordring til det daværende Ministerium om at foranledige Folketinget opløst paa denne Sag. Deraf turde det ærede Medlem dog være i Stand til at begribe, at jeg ikke har nærret nogen Frygt for, at min eller andres Stilling over for denne Sag skulde komme til at foreligge Vælgernes til Bedømmelse. Det ærede Medlem mente, at jeg i Fjor optraadt som Protektionist. Det er en ganske ubegribelig Opfattelse af det ærede Medlem. Min Stilling i Fjor var netop den, at jeg fandt, at den Toldlov, som den Gang forelaa, ikke var saa god, at man kunde tage imod den for den Betaling, man forlangte for den. Jeg vilde have en bedre, en mere frisindet Toldlov, men de ærede Medlemmer for Kjellerup (Sloth), Ebeltoft (Neergaard) og Slagelse (Køedt) vare som rasende efter at faa denne Toldlov og betale Brændevinsskatten derfor. Jeg fandt netop, at de vare for protektionistiske. Saaledes var Stillingen, det ved det ærede Medlem meget godt. Men som det ærede Medlem sagde: Man mærker Hensigten og bliver forstemt. Naar denne Sætning skal anvendes paa det ærede Medlem, maa jeg sige, at jeg tror egentlig, det ærede Medlem var forstemt, længe før han, som han sagde, mærkede Hensigten. Jeg tror, at det ærede Medlem har været forstemt lige siden de glade Dage, som han selv hentydede til, da han og jeg vandrede omkring Arm i Arm. Det ærede Medlem har været forstemt først og fremmest over, at han og hans Parti afsluttede dette miserable Forlig af 1ste April 1894, som vi